LEDEN ONTVANGEN DIT BLAD GRATIS • LOSSE NUMMERS 10 CENT

WERKEND NEDERLAND

ORGAAN VAN DE EENHEIDSVAKCENTRALE

Verantwoordelijk redacteur: J. VAN TIJN
Redacteuren: H. J. Bartels, A. C. Koenen.
Red. en Admin. Hemonylaan 27 Amsterdam Zuid Tel. 21958-90976

2e Jaargang No. 29 WEEKBLAD 29 October 1945

Eenheid en de confessionele vakbeweging

Wanneer wij in ons vorig nummer spraken van een bespreking met Kupers in Parijs, wil zulks niet zeggen, dat we met de eenheid der Nederlandse werkers bedoelen de eenheid van E.V.C.—N.V.V.

Daar we op het standpunt staan, dat het vraagstuk van de eenheid in de vakbeweging een vraagstuk van de arbeidersklasse zelf is, kan dat niet anders betekenen, of daar behoren evenzeer diegenen bij, welke thans of nog ongeorganiseerd, dan wel georganiseerd zijn in de confessionele organisaties. Dit besef is bij de confessionele arbeiders aanwezig.

Willen wij echter met succes streven naar een diepgaande maatschappij-hervorming, dan is daar in de eerste plaats voor nodig de eenheid van alle werkers. Daarvan getuigt wel de sterke groei der mijnwerkersorganisatie.

Daar in het „Donkere Zuiden" is het geen strijd tussen E.V.C. en N.V.V., daar het N.V.V. maar met enige honderden leden is teruggekeerd en onze organisatie daarentegen meer dan 12.000 leden telt. De strijd wordt daar gevoerd in de schoot van de confessionele arbeiders zelf, een strijd binnen het raam van ons katholiek volksdeel. Daarbij gaat het niet om geloofskwesties. Als katholieken vormen ze nog dezelfde eenheid als vóór de oorlog, ook al tracht men van bepaalde katholieke zijde wel eens de indruk te vestigen, alsof de katholieken, welke thans deel uitmaken van één vakbeweging naast socialisten en communisten en daarin zelfs deel uitmaken van de hoogste leiding, afvalligen zijn van hun geloof.

Erger nog

Erger nog, wanneer één hunner naar het Internationaal Congres te Parijs gaat, wordt prompt van de kansel afgeroepen, dat deze deelgenomen heeft aan een Communistisch Congres. En dit, op instignatie van een Hoofdbestuurder van de R.K. Mijnwerkersbond. Laat deze bestuurder echter bedenken, dat in het bestuur der Wereldfederatie van vakbonden de heer Kupers zitting heeft, de heer Kupers van het N.V.V., waarmede het R.K.W.V., gereglementeerd samenwerkt en dus aan één tafel zit met den heer de Bruyn, voorzitter van het R.K.W.V.

We zien dus, dat belangrijke delen der R.K. arbeidersbeweging reeds hun keus hebben gedaan en wensen samen te werken op sociaal-economisch gebied in één organisatie met socialisten en communisten; niet anders is het met de Prot. Christelijke arbeiders. Reeds vóór de oorlog maakten velen van hen deel uit der moderne arbeidersbeweging. Waar de zaken zó staan, is het belangrijk, dat we ons niet alleen richten tot die organisatie, welke eenheid in haar vaandel heeft geschreven, maar evenzeer tot de confessionele organisaties, die tot nu toe van mening waren, dat eenheid in de Nederlandse vakbeweging niet mogelijk was, omdat er nu eenmaal drie principiële stromingen in ons volk aanwezig zijn en deze ook tot uitdrukking moeten komen in de vakbeweging.

Wij hebben sterk de indruk, dat dit de mening is van sommige leiders, welke niet de werkelijke volksbelangen voorstaan, maar zich in dienst hebben gesteld van de vijanden van ons volk, vijanden, welke opnieuw, gelijk dat het fascisme deed, dwingend hun wil trachten op te leggen aan werkend Nederland, middels het verdeel-en-heers-systeem.

De werkers zelf denken er echter anders over, getuige een sterke E.V.C. in het Zuiden, ondanks alle laster en bedrog. Ook daar hebben ze zelf het roer in handen genomen. Laten diegenen, welke het bewuste streven der confessionele arbeiders, om samen met hun andersdenkende collega's een hecht front te vormen tegen reactie en terugkeer naar vooroorlogse toestanden, belemmeren, beseffen, dat ze daarmee een zware schuld op zich laden. En het is zeker niet in de geest van het Evangelie, wanneer ze de gelovigen afhouden om onder de zwakken en zieken te werken.

De ongeorganiseerden

Betreffende de thans nog ongeorganiseerden het volgende. We weten, dat de aantrekkingskracht tot de vakorganisaties voor de oorlog zó gering was wegens de grote verdeeldheid, welke er heerste op vakbewegingsgebied. Thans, nu meer dan ooit de noodzaak aanwezig *is om georganiseerd te zijn, is echter* nog steeds niet die eenheid bereikt, welke noodzakelijk is.

Laten ze echter bedenken, dat deze noodzakelijke eenheid ons niet als een rijpe vrucht in de schoot valt, ook al zijn we een belangrijke schrede verder als voor de oorlog.

De weg, welke we nog moeten gaan, is echter nog lang en moeilijk.

Etappe-gewijze zullen we verder gaan. Stap voor stap zullen we ons doel bereiken. Hierbij gaat het niet aan een afwachtende houding aan te nemen, een houding van neutraliteit. Ook jullie krachten zijn nodig.

Sluit u aan bij die organisatie, welke bereid is strijd te voeren voor de eenheid van alle werkers en daarvoor offers weet te brengen. Zo alleen maakt ge de weg vrij voor die makkers, welke nu nog niet bij ons zijn. Tot de confessionele organisaties zeggen wij, komt terug van de besluiten van 1942, staat niet langer de wil uwer leden in de weg; de weg, welke leidt naar een *Algemeen Verbond van Bedrijfsorganisaties.*

B. BLOKZIJL

Uitsluiting bij de Arbeidsreserve

Ondanks de duidelijk en ondubbelzinnig afwijzende houding der arbeiders, ondanks de vele schriftelijke en telegrafische protesten van de E.V.C. en van verschillende objecten heeft de Rijks D.U.W. te Den Haag instructie gegeven, om met ingang van 22 October op alle D.U.W.-objecten, die ervoor in aanmerking komen, het tariefwerk in te voeren.

PROTESTEN

Niet alleen van de zijde der arbeiders zijn protesten gekomen tegen het onmenselijke tariefwerk. Ook leidinggevende, technische instanties hadden zich ertegen uitgesproken. De gemeentelijke technici van het object puinruimen, over welk object de dienst der Arbeidsreserve in haar Mededelingenblad zeer onvriendelijke (en overigens oncontroleerbare) uitlatingen publiceerde, verklaarden in bijzijn der arbeiders niet bereid te zijn het werk in tarief te laten uitvoeren. De N.V. Kondor legde een soortgelijke verklaring af en voerde als belangrijkste argument tegen het accoordloon aan, dat dit een systeem is, waarbij „den arbeiders het bloed wordt afgetapt". Een uitvoerder der Ned. Heide Mij in het Bosplan zeide naar aanleiding van leze maatregel, dat op zijn object behoorlijke arbeid gepresteerd wordt (in uurloon!) en dat dus invoering van tariefwerk niet noodzakelijk is.

Het is duidelijk, dat de Rijksdienst volkomen tegen de noodzakelijkheid in en zonder overleg met deskundigen en arbeiders dit accoordloon wil doorvoeren. Het is wel één van de meest sprekende maatregelen, die een reactionnair bewind op het terrein van de arbeid kan doorvoeren. Dit is nu een voorproefje van de „Rechtsorde van de arbeid", die ons de minister-president in zijn grote rede in uitzicht stelde. Dit is nu een sprekend staaltje van democratie, zoals ze op het ogenblik door de regering wordt voorgestaan en doorgevoerd.

EEN PRACHTIG ANTWOORD

Het antwoord der arbeiders was prachtig. Na eerst op Zaterdag 20 October in een openluchtvergadering op het Amstelveld, die door de E.V.C. in allerijl belegd was, een eenstemmig besluit genomen te hebben — n.l. onder geen voorwaarde aanvaarden wij tariefwerk — namen de arbeiders op de meeste grote objecten des Maandagsmorgens de enig juiste houding aan. De vertrouwensmannen stelden zich met de diverse werkleidingen in verbinding, deelden deze mede, dat de arbeiders niet geneigd waren in accoord te werken en verzochten het werken in uurloon te handhaven.

Zulks in overeenstemming met de voorwaarden bij uitzending. Dit werd geweigerd! Grote groepen arbeiders werd in één slag het recht op arbeid ontnomen!

Men trok gezamenlijk naar het kantoor van de Arbeidsreserve, alwaar de vertrouwensmannen met een tweetal E.V.C. bestuurders belet vroegen bij het hoofd of diens plaatsvervanger. **Ook dit werd geweigerd!** De boodschap werd afgegeven, dat de leiding van de Arbeidsreserve er niets aan kon doen. Een delegatie is aangewezen om naar de minister van Sociale Zaken te gaan. De uitslag van deze bespreking zal vermoedelijk te laat bekend zijn, om nog in dit nummer van de krant te worden opgenomen.

Verschillende objecten, die nog met de betrokken werkleiding onderhandelen, zijn nog aan het werk. Het valt echter te voorzien dat meer uitsluitingen zullen volgen. Ook in de provincie N.-Holland.

VASTBESLOTEN

Op verschillende werken valt een toenemende neiging waar te nemen, om uit solidariteit met de uitgeslotenen hun protest te doen horen en zonodig de slachtoffers financieel te steunen. Het eind van dit conflict is niet te zien. De arbeiders zijn vastbesloten. Zij weten, dat overal in het land reeds soortgelijke acties hebben plaatsgevonden. Indien zij zich gewonnen zouden geven en het accoordloon zouden aanvaarden, dan zou de klok voor tientallen jaren teruggezet worden. Ook de bouwarbeiders in de Wederopbouw zouden dan spoedig voor hetzelfde feit geplaatst worden. De wetenschap, dat zij eigenlijk voor de gehele arbeidersklasse de spits afbijten, maakt onze arbeidsreservisten sterk en onwankelbaar.

De regering laadt wel een zware schuld op zich!

P. W.

HET WEKELIJKSE ZEGELTJE

In de week van 29 October tot en met 3 November moet het zegeltje in vakje 44 geplakt worden.

Slachtoffers van het fascisme ter aarde besteld

Zaterdag 20 October j.l. vond te Amsterdam de officiële ter aarde bestelling plaats van de 17 door de Nazi's vermoorde strijders, die in de afgelopen bezettingstijd hun kostbaar leven gegeven hadden voor de zaak der vrijheid. Zelden hebben wij een zo machtige en tegelijk ontroerende plechtigheid meegemaakt. Duizenden en duizenden volgden de begrafeniskoetsen.

Honderden bloemstukken werden meegedragen. Vele bedrijven hadden delegaties gestuurd. We zagen er de mannen van de tram, post, spoor, arbeiders van Kromhout, Werkspoor, van de Nederlandse Scheepsbouw enz., terwijl tevens tal van organisaties op politiek- en vakverenigingsgebied afgevaardigden gezonden hadden.

De belangstelling en het medeleven langs de weg was enorm. Vele officiële gebouwen en particuliere huizen hadden de vlag halfstok.

Een muziekcorps van de tram speelde treurmuziek en gedempt klonken de trommelslagen van met rouw omfloerste trommels.

Om 1 uur vertrok de stoet van de aula aan de P.C. Hooftstraat en om 6 uur defileerden nog de mensen langs het gemeenschappelijke graf.

Vele officiële persoonlijkheden voerden het woord, w.o. de heer Franke namens het Gemeentebestuur, de heer van Tijen, directeur van de Fokker en een ingenieur van de Kromhout, bij welke bedrijven een aantal van de slachtoffers werkzaam waren geweest.

Zeventien trouwe aanhangers van de democratie hebben de rustplaats gekregen, die hen toekwam. Hen werd een eresaluut gebracht door de gehele Amsterdamse bevolking. Zij hadden nog veel werk kunnen verzetten voor de zaak der democratie, in de strijd tegen de reactie. Helaas het heeft zo niet kunnen zijn. Laten wij de strijd, die zij begonnen waren, voortzetten. Dan handelen wij in hun geest.

Koos Vorrink over de Eenheid en het N.V.V.

Dezer dagen sprak de heer Koos Vorrink, de voorzitter van de S.D.A.P., in Enschede en gaf, volgens een verslag in „Het Vrije Volk" van 5 October, o.a. over het N.V.V. als volgt zijn mening weer:

„Met droefheid en afschuw denk ik bijvoorbeeld aan wat er is gebeurd met „Het Volk", het blad dat steeds op de bres heeft gestaan voor de belangen van de arbeiders. Dit blad verwerd tot een stinkriool van nazi-leugens en nazi-propaganda. Ik denk aan de droevige houding van den Vara-voorzitter en vooral aan het lot, dat het eens zo trotse en machtige N.V.V. beschoren was door de slappe houding van haar leiding. Zo kon het gebeuren dat op een gegeven ogenblik naast de vakbondsbestuurders een N.S.B.'er op het podium kwam om te spreken. Ik weet, dat de Eenheidsvakbeweging in Twente een grote aanhang heeft. Dit komt m.i. omdat al die leden voelen, dat in het N.V.V. niet het mes gezet wordt, zoals het hoort." (Daverend applaus).

Dàt is niet mis. Onverbloemd zegt hij zijn partijgenoten-N.V.V.'ers de waarheid, waar ze het voorlopig mee doen kunnen. Ook de bestuurders van de Enschedese Bestuurders Bond kunnen zich dat voor gezegd houden.

Wij zijn het niet eens met Vorrink's bewering, dat dáárom alleen de arbeiders het N.V.V. schuwen. Het is hun drang naar de vurig begeerde eenheid, die hun naar de E.V.C. drijft, maar deze conclusie trekt Vorrink natuurlijk niet omdat ook hij de verdeeldheid wil handhaven.

EEN SLECHT BESLUIT

Romme voorzitter van College van Rijksbemiddelaars

Manipulaties van de reactie

Men kan de Nederlandse reactie alles verwijten, dat ze stil zit kan men moeilijk van haar zeggen. Zij streeft er naar zoveel mogelijk „posities" te veroveren in die organen, welke schijnen voorbestemd te zijn in de toekomst in het maatschappelijke leven een rol te spelen, om deze organen voor haar belangen te misbruiken. Dat moge blijken uit maatregelen welke de laatste tijd van regeringszijde en door min of meer officiële instanties worden genomen.
Daar is het „Nieuwe besluit arbeidsverhoudingen", de nieuwe bepalingen inzake de „overbruggingssteun, de bepalingen inzake de „arbeidsverhoudingen bij de wederopbouw", het invoeren van het tariefsysteem bij de D.U.W. enz. enz., allen maatregelen die druipen van reactie.
Aan deze lange lijst heeft men thans nog een maatregel toegevoegd, die wellicht alles overtreft, n.l. het geven van dictatoriale macht aan het college van Rijksbemiddelaars, waar het betreft het vaststellen van lonen en arbeidsvoorwaarden.
Nu kan men zeggen: en de arbeidersorganisaties dan, die kunnen toch ook hun woord meespreken? Wij antwoorden daarop: „Zeker, voor de vorm en om de schijn van democratie te bewaren, zal men ook de arbeidersorganisaties „horen", maar de beslissing ligt bij de Rijksbemiddelaar en is bindend!"
Als was het om het super-reactionaire karakter van een en ander nog te accentueren, heeft men als klap op de vuurpijl tot voorzitter van het college van Rijksbemiddelaars benoemd Mr. C. P. M. Romme. Nu is de naam Romme aan het woord reactie even gebonden als b.v. van Gent aan Loos, Peek aan Kloppenburg en Janssen aan Tilanus. Wij zullen dit aantonen:

Romme stuurde werklozen naar Duitsland

In circulaire no. 610 A.B. Afd. W.V. en A.B. van 3 Februari 1938 wordt de burgemeesters en wethouders opgedragen, werklozen die steun ontvangen of zij die uitkering uit een werklozenkas ontvangen en die weigeren in Duitsland te gaan werken, van verdere steun uit te sluiten.
In circulaire no. 839 A.B., Afd. W.V. en A.B. van 2 Maart 1938 wordt een prachtig beeld opgehangen van de arbeidsvoorwaarden en toestanden in Duitsland en worden de gemeentebesturen uitgenodigd „met de nodige activiteit op te treden."
Verder wordt medegedeeld, dat „overeenkomsten met de Duitse regering (zijn) gesloten" betreffende de overdracht van loonoverschotten of besparingen naar Nederland, enz. enz. Het is werkelijk jammer, dat de ruimte niet toestaat de circulaire in zijn geheel af te drukken. Ik wil het daarom laten bij het volgende citaat:
„Ik teken hierbij aan, dat bij weigering tot het aanvaarden van deze arbeid de betrokken arbeiders, die steun ontvangen of bij een werkverschaffing zijn geplaatst, voor dergelijke overheidszorg voorlopig niet meer in aanmerking dienen te komen, terwijl ingeval hun uitkering uit een werklozenkas wordt verstrekt, daartegen bezwaar behoort te worden gemaakt, een en ander tenzij of door mij of van mijnentwege anders wordt beslist. Het vorenstaande geldt ook bij weigering van werk van inwonende zoons van landarbeiders of kleine boeren, die in zorg zijn, met dien verstande, dat bij het bepalen van het steunbedrag of bij plaatsing bij een werkverschaffing van het hoofd van het gezin of den kostwinner rekening dient te worden gehouden met het inkomen, dat inwonende zoons hadden kunnen verdienen, indien zij de arbeid in Duitsland hadden aanvaard."

De Minister van Sociale Zaken,
(w.g.) C. P. M. ROMME

Geen vertrouwen in de „bemiddeling"

En in deze bemiddelaar zouden de werkers vertrouwen moeten stellen, waar het betreft het vaststellen van hun arbeidsvoorwaarden? Diens „bemiddeling" en uitspraak zou als „bindend" moeten worden aanvaard? Wij geloven dat de organisaties der arbeiders een fel protest moeten laten horen tegen deze manipulaties der reactie en eisen, dat zij worden ingeschakeld in alle instanties, die iets over de arbeidsvoorwaarden te zeggen krijgen. Het spreekt vanzelf, dat hier niet een „Stichting van de Arbeid", een orgaan dat geheel zonder de arbeiders tot stand is gebracht bedoeld wordt. Men begrijpe ons goed, het gaat niet tegen bepaalde personen, al spelen ook deze een bepaalde rol. Maar zelfs al zouden de betrokken personen nog zulke goede democraten zijn, dan nog zouden we ons tegen de Neo-fascistische methoden verzetten.
Een autoritair college van Rijksbemiddelaars met een voorzitter als Mr. Romme, maakt elk overleg tot een paskwil. De Nederlandse werkers eisen het recht op, zelf over de toekomstige arbeidsverhoudingen hun woordje te spreken en mede te beslissen. Dat hiervoor allereerst de E.V.C. volledig moet worden erkend, is een zaak die thans vrijwel door niemand meer in twijfel zal kunnen worden getrokken.

A. v. R.

Nog steeds het „Draka"-conflict

Gedreven door de wil, om in het belang van de opbouw spoedig een oplossing in het Draka-conflict te verkrijgen, heeft het bestuur der Afd. Metaal der E.V.C. zich met een schrijven tot de Directie gewend met het voorstel opnieuw besprekingen te houden.
Dat het deze directie echter geen ernst is, waar het betreft het hangende conflict tot een einde te brengen, moge blijken uit het antwoord, dat op deze brief werd ontvangen.
Dit antwoord bevatte de mededeling, dat de directie slechts bereid was met vertegenwoordigers der E.V.C. te spreken, indien zij een, door de directie gedicteerde verklaring, ondertekend door het hoofdbestuur zouden medebrengen, waarin werd erkend, dat men zich niet aan bepaalde afspraken had gehouden en dat dit in het vervolg niet meer zou voorkomen.
Het spreekt vanzelf, dat hierop niet werd ingegaan. Het antwoord der E.V.C. luidde, dat men besprekingen wilde, waarvan het resultaat aan de leden ter beoordeling zou worden voorgelegd.
Toen daarop een antwoord van de directie binnenkwam, waaruit duidelijk de onwil om tot een bespreking te komen bleek, heeft de afd. Metaal in een schrijven de directie uiteengezet, dat bij de E.V.C. bekend is, dat 70 mannelijke en vrouwelijke arbeidskrachten zich voor het werk waar het om gaat, hebben gemeld en dat hieruit gemakkelijk o.a. 25 vrouwelijke krachten zouden te halen zijn. Aangezien de directie aanvankelijk op het standpunt stond dat, indien 25 vrouwelijke en 25 mannelijke krachten gevonden konden worden, geen N.S.B.'sters zouden worden tewerk gesteld, zo is er geen enkele reden meer aanwezig niet onmiddellijk 50 nieuwe werkkrachten aan te stellen en de aanvraag tot tewerkstelling van gedetineerden in te trekken, zo wordt in de biref gezegd.
Hierop is tot nu toe geen antwoord ontvangen. Wij zijn benieuwd, welke nieuwe manoeuvres zullen worden bedacht om toch aan het langste eind te trekken. Voor ons staat echter vast, dat geen enkel beroep op noodzaak meer kan gelden en daarom verlangen wij, uit naam van allen, wien het ernst is met de opbouw van Nederland: Laat het „Draka"-bedrijf weer gaan draaien, zonder N.S.B.-gespuis. Het kan, dus het moet!

A. v. R.

De E.V.C. in Oost-Nederland

De groei en ontwikkeling

De vakbeweging heeft in het Oosten van ons land, evenals in de andere gewesten, steeds een belangrijke rol gespeeld. Vooral in Twente, en meer speciaal in Enschede, waar de arbeiders in de daar bijna alles overheersende textielindustrie altijd een intensieve strijd hebben moeten voeren voor verbeteringen en tegen verslechteringen in hun positie.

De noodlottige verdeeldheid echter heeft ook hier de arbeiders parten gespeeld en het is daarom geen wonder, dat de eenheidsgedachte zich hier sterk heeft ontwikkeld. In alle steden en in vrijwel alle dorpen van ons gewest is nu een behoorlijke afdeling van de E.V.C. In Deventer, Zwolle, Almelo, Hengelo en vooral in Enschede, alsook in vele kleinere plaatsen, geeft de E.V.C. de toon aan.

Gedurende de maanden April, Mei en Juni heeft het Districtsbestuur van Oost-Nederland zelf een orgaan „Werkend Nederland" uitgegeven; dit werd gestaakt toen het centraal orgaan ons geregeld als weekblad vanuit Amsterdam kon bereiken. Thans krijgen al onze leden „Werkend Nederland" elke week thuis bezorgd en ter overbrugging van de overgang van ons gewestelijk blad naar ons centraal orgaan lijkt het ons goed in dit artikel een en ander uit ons gewest en speciaal uit Enschede te vertellen. Wij hebben maatregelen genomen, dat voortaan elke week een artikel uit Enschede wordt geplaatst en hopen hiermede te bereiken, dat onze leden de opheffing van ons gewestelijk orgaan niet als een achteruitgang kunnen aanmerken, maar integendeel door ons centraal blad het als een vooruitgang beschouwen naast het nieuws uit het gehele land ook alle belangrijke zaken van, over en uit de Enschedese E.V.C. te vernemen.

Een illegaal vakverenigingscomité

Onmiddellijk na het betrekken van ons land in de oorlog, in 1940, hebben wij met verschillende leden uit de vakbeweging in Enschede een „illegaal vakverenigingscomité" gevormd, welk comité later werd uitgebreid met personen van verschillende politieke en kerkelijke richtingen in Hengelo en Almelo. In dit comité hebben wij zeer uitvoerig de maatregelen bediscussieerd, welke wij hadden voor te bereiden om na de oorlog met een onverdeelde vakbeweging voor de dag te komen. Algemeen was men van mening dat er dan een Eenheidsvakbeweging moest komen! Vooral in het N.V.V., maar ook in het R.K.W.V. en in het C.N.V., hebben wij met leden van die centrales en met ongeorganiseerden de grondslag voor de E.V.C. gelegd. Wij deden dat door middel van het houden van kleine vergaderingen, door het verspreiden van manifesten, door het schrijven van artikelen in de illegale pers en door zelf enige keren een illegaal blad, dat wij toen reeds „Werkend Nederland" hebben genoemd, uit te geven.

Op 1 April 1945 werd Enschede bevrijd en onmiddellijk richtten wij ons toen met een manifest in het openbaar tot de arbeidende bevolking van Enschede en omliggende plaatsen om mededeling te doen over het oprichten van de Eenheidsvakbeweging.

Onze oproep om toe te treden bleef niet zonder gevolg: bij honderden kwamen de aanmeldingen binnen. Een grote activiteit ontplooide zich en alleen door de spoedige beschikbaarstelling door het Militair Gezag van het pand Oldenzaalsestraat 80, waarin wij over voldoende kantoorruimte in het centrum der stad konden beschikken, waren wij in staat de stroom van leden administratief te verzorgen. Wij belegden vergaderingen met de personelen van alle bedrijven in de stad, die, op een enkele uitzondering na, allen prachtig zijn geslaagd. Vooral in de textielbedrijven was de animo groot.

Uitgegroeid tot massa-organisatie

Thans, amper een half jaar na de bevrijding, kunnen wij met genoegen constateren, dat het kleine troepje, dat toen uit de illegaliteit te voorschijn trad, is uitgegroeid tot een organisatie van duizenden. We hebben thans negen Bedrijfsgroepen. Bovenaan staat natuurlijk de Bedrijfsgroep Textiel- en Kledingindustrie met Bedrijfscommissies in 26 fabrieken. Voorts de Bedrijfsgroepen Bouwvakken en Metaalverwerkende Industrie, die er ook zijn mogen. De Bedrijfsgroepen Transport, Rijkspersoneel, Gemeentepersoneel, Voedings- en Genotmiddelen, Hotel-, Café- en Restaurantpersoneel en Verzekerings- en Ziekenfondspersoneel en Incasseerders behoren uiteraard tot de kleinere. In al deze groepen heerst een opgewekt en gezond organisatieleven.
Tegelijkertijd zochten wij natuurlijk contact met de andere plaatsen in Oost-Nederland, richtten in samenwerking met bijna overal voor de eenheidsvakbeweging werkende groepen of personen afdelingen op en zo ontstond ons district, waarvan wij in Enschede het voorlopig secretariaat beheerden en dat op 8 Augustus j.l. definitief werd opgericht te Deventer, in welke plaats sindsdien ook het secretariaat is gevestigd.
De voorzitter van onze afdeling, de heer B. Hendriks, is ook voorzitter van het district; middels hem bestaat dus uiteraard tussen ons en alle andere afdelingen in Oost-Nederland een intensieve samenwerking.

Gelijk een bijenkorf

Ons kantoor te Enschede is gelijk een bijenkorf. Terwijl ons personeel, bestaande uit vier volwassen en een aankomend kantoorbediende, onder leiding van onzen vrijgestelden bestuurder B. Hendriks, zich volijverig in de administratie verdiepen en onze vijf bodes in de stad voor de inning der contributie zorgen, lopen onze onbezoldigde bestuurders, onze talrijke Bedrijfscommissieleden, delegaties uit verschillende bedrijven, enz. enz. die een en ander hebben te bespreken of te regelen, in en uit; om nog maar niet te spreken van de velen onzer leden en nog meer niet-leden, die hulp en voorlichting behoeven van ons Bureau voor Arbeidsrecht. Ons kantoor is het centrum van arbeidend Enschede geworden. Daarnaast zijn bijna elke avond meerdere vergaderzalen in Enschede door onze Bedrijfsgroepen bezet.
Het is een en al leven in onze E.V.C. Enschede staat er zelfs in het teken van. Van de andere organisaties merken we weinig of niets. De Enschedese arbeiders willen de vooroorlogse toestanden in de vakbeweging niet terug. Gelukkig! Onze mensen zijn overal paraat voor de Eenheid en laten zich door niets of niemand uit het veld slaan.
Vastberaden en eensgezind werken zij voort. Zij weten dat nog niet alle arbeiders in de E.V.C. zijn. Er moeten nog meer Bedrijfsgroepen worden opgericht. Voor enige tijd is een Propaganda-Commissie in het leven geroepen en onder leiding van Carel Assink, iemand die zijn sporen in de oude Enschedese vakbeweging reeds heeft verdiend, werkt deze gestadig aan de uitbreiding van ons ledental.
En zo bouwen de Enschedese arbeiders aan hun Eenheidsorganisatie, bijgestaan door het bestuur van de Plaatselijke Raad en de besturen der Bedrijfsgroepen, die op hun beurt weer worden geassisteerd door onzen Juridisch Adviseur, de heer Mr. H. P. C. de Balbian, als zodanig sinds 1 October j.l. aan onze afdeling verbonden.

Enschede. P. L.

Bouwvakkers vergaderen 30 October te Leeuwarden

Op Dinsdag 30 October a.s. belegt de Bedrijfsgroep Bouwvak der E.V.C., afd. Leeuwarden, een grote openbare vergadering in café Piet de Jong, Lange Marktstraat, waar een hoofdbestuurder uit Amsterdam zal spreken. Alle bouwvakarbeiders worden opgewekt deze belangrijke vergadering te bezoeken. Houdt deze avond vrij!

f 326.80 voor de stakers te Deventer

Het Bestuur van de afd. Grondwerkers E.V.C. Almelo, deelt mede, dat er een bedrag bijeen is gebracht, door de arbeiders van de D.U.W. en de aardappelrooiers, van *f* 326.80 voor de stakende arbeiders te Deventer.
Het bedrag is 13 October in Deventer in ontvangst genomen.

Constitutie van de Wereldbond van Vakverenigingen

Wij brengen de lezers van „Werkend Nederland" het eerste gedeelte van de constitutie (grondwet) van de pas opgerichte Wereldbond van Vakverenigingen en wel de inleiding, doeleinden en werkwijze. Deze stof is zeer belangrijk en leerzaam en bevelen wij deze artikelen zeer in de aandacht van onze lezers aan.

REDACTIE

Inleiding, doeleinden en werkwijze

De wereldbond van Vakverenigingen bestaat ,om de levens- en arbeidsvoorwaarden van de volkeren van alle landen te verbeteren en om hen te verenigen teneinde de door alle vrijheidslievende volken gezochte doeleinden na te streven, zoals die zijn uiteengezet in de Verklaringen van de te Londen in Februari 1945 gehouden Wereldconferentie van Vakverenigingen.

Deze oogmerken en doeleinden kunnen slechts volledig worden bereikt door het instellen van een wereldordening, waarin alle hulpbronnen van de wereld zullen worden benut ten voordele van al haar volkeren, waarvan de grootste meerderheid Hand- en Hoofdarbeiders zijn, wier bescherming en wier vooruitgang afhangt van de verbinding van al hun nationaal en internationaal georganiseerde krachten.

DOELEINDEN

De Wereldbond van Vakverenigingen verkondigt daarom, dat haar voornaamste doeleinden zijn:

a. De Vakverenigingen der gehele wereld, ongeacht overwegingen van ras, nationaliteit, godsdienst of politieke mening; te organiseren en te verenigen binnen hun standen;

b. Waar dit noodzakelijk is, de arbeiders in sociaal of industrieel minder ontwikkelde landen bij te staan door de oprichting van hun Vakverenigingen;

c. De strijd voor de uitroeiing van alle fascistische regeringsvormen en elke uiting van fascisme, onder welke vorm zij ook werkt en onder welke naam zij ook bekend mag zijn, voort te zetten;

d. Oorlog en de oorzaken van oorlog te bestrijden en te werken voor een duurzame en blijvende vrede;

Door volledig steun te geven aan de oprichting van een machtige en doeltreffende internationale organisatie, gewapend met alle nodige kracht om aanval te voorkomen en vrede te handhaven;

Door de meest uitgebreide internationale samenwerking op sociaal-economische gebieden en maatregelen voor de industriële ontwikkeling en volledige benutting van de hulpbronnen van de onontwikkelde landen, te ondersteunen;

Door een strijd tegen de reactie en vóór de volledige uitoefening van de democratische rechten en vrijheden van alle volkeren te bevorderen;

e. De belangen van de Wereldarbeid te vertegenwoordigen op alle internationale conferenties, wier verantwoordelijkheid zal zijn, de vraagstukken van de Wereldorganisatie, rustende op de overeenkomsten of verdragen, aangegaan tussen de Verenigde Volken, op te lossen en in dergelijke andere internationale lichamen, als waartoe door de Wereldbond van Vakverenigingen zou kunnen worden besloten;

f. De gemeenschappelijke strijd van Vakverenigingen van alle landen te organiseren;

Tégen alle inbreuken op de economische en sociale rechten van de arbeiders en op democratische vrijheden;

Vóór de bevrediging van de behoefte der arbeiders aan zekerheid van volle werkgelegenheid;

Vóór de voortgaande verbetering van lonen, werktijden en arbeids- en levensvoorwaarden der arbeiders;

Vóór volledige en evenredige sociale zekerheid, om de arbeiders en hun gezinnen te beschermen tegen de gevaren van werkloosheid, ziekte, ongeval en ouderdom;

Vóór de aanneming van alle andere maatregelen, die het sociale en economische welzijn van de arbeiders bevorderen;

g. De ontwikkeling van de Vakverenigingsleden op het gebied van internationale arbeidseenheid te regelen en te organiseren en hen tot bewustzijn van hun persoonlijke verantwoordelijkheid voor de verwezenlijking van de oogmerken en doeleinden der Vakvereniging te doen ontwaken;

GRONDBEGINSELEN

Teneinde deze doeleinden te bereiken, grondvest de Wereldbond van Vakverenigingen zijn werk op de volgende grondbeginselen:

1. Volledige democratie binnen de Vakverenigingen van alle landen en nauwe samenwerking tussen hen;
2. Blijvend contact met aangesloten Vakverenigingsorganisaties, broederlijke ondersteuning en hulp aan hen bij hun werk;
3. Systematische uitwisseling van inlichtingen en ervaringen in het Vakverenigingswerk met het doel, de solidariteit van de internationale arbeidsbeweging te versterken;
4. Coördinatie van handelingen door de Arbeidsorganisaties voor de verwezenlijking van hun internationale doeleinden en besluiten;
5. Bescherming van de belangen der arbeider bij emigratie en immigratie;
6. Het aanwenden van alle beschikbare middelen, om de doeleinden, waarvoor de Wereldbond van Vakverenigingen wordt georganiseerd, de objecten, welke zij nastreeft, alsmede haar program voor het bereiken van deze objecten en haar beslissingen op specifieke strijdvragen, bekend te maken en te verklaren.

(Wordt vervolgd).

OPROEP B.N.P.T.T.

Hiermede roepen wij alle leden op tot het bijwonen van een algemene ledenvergadering, welke gehouden wordt op 31 October a.s., 's avonds 19.30 uur, in de zaal van het gebouw „Frascatie", ingang Nes 54—63.

Agenda: 1. Opening; 2. Bespreking brief Hoofdbestuur; 3. Beleid bestuur; 4. Verslag penningmeester; 5. Verkiezing definitief bestuur; 6. Verkiezing commissie tot nazien der boeken penningmeester; 7. Rondvraag; 8. Sluiting.

Komt allen ter vergadering.

HET BESTUUR

STEUNLIJSTEN „DRAKA"

v. Vollenhoven Brouwerij pers.	f 15.—
Luyckx 1332, 1333	- 55.50
Vami 1334, 1348	- 39.95
1366, 1370, 1374 t.m. 1376, 1379, 1384, 1385 en 1393	- 160.55
	f 271.—

HILVERSUM

J. Korenmans no. 13	f 25.45
Grafische bedrijven	- 112.40
	f 137.85

NOORDWOLDE

Collecte Diwero en Schippersbeurs Rotterdam	f 24.51
Beverwijk	- 100.05½
IJmuiden collecte	- 58.62
	f 183.18½

ALGEMEEN

Collecte Corn. Broerenhuis en Leidsepleintheater	f 145.50½
Collecte Bouwvak Den Haag	- 43.70
Idem	- 37.12
	f 226.32½

De Eenheidsvakcentrale over Indonesië

Vrije Vakverenigingen voor de Indonesische werkers!

Een Koninklijk woord in 1942

Internationale solidariteit... in de practijk!

De ogen van heel de wereld zijn gericht op de ontwikkeling in Indonesië. Wij willen ons in dit stadium van deze ontwikkeling niet bezig houden met de politieke kant van de zaak, d.w.z. wij mengen ons niet in de strijd der partijen en groeperingen, een strijd die veelal de zaak zelve vertroebelt.

Wij als democratische Eenheidsvakcentrale, scharen ons achter het Atlantische Handvest (Atlantic Charter), waarin duidelijk gesproken wordt van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren. En we mogen toch wel aannemen, dat het Indonesië met zeventig millioen inwoners, met een eeuwen- en eeuwenoude cultuur, aanspraak mag maken te behoren tot die volkeren, die zeer zeker het recht hebben om zelf te beschikken over de wijze waarop ze geregeerd wensen te worden. Bovendien hebben de Indonesiërs de laatste vijf jaren, evenals wij tegen de nazi-, gevochten tegen de Japanse onderdrukking en hebben daarbij hun offers gebracht.

Zij hebben dus daarom ook al het recht om mede te beslissen over de gang van zaken in eigen land en zullen ook in de gelegenheid gesteld moeten worden hun eigen leiders te kiezen....

Wij staan in die mening niet alleen en niemand minder dan de koningin heeft in haar rede van 7 December 1942 gelijkluidende klanken laten horen!

Koninklijke woorden

Wij citeren:

„Na een historische verbondenheid van eeuwen, waarin het tijdperk van koloniale verhouding reeds lang tot het verleden behoorde, stonden wij aan de vooravond van een samengaan op voet van gelijkheid, toen wij plotseling voor de huidige harde beproeving werden geplaatst."

En verder:

„Bovendien heeft de bevolking van Nederland en Nederlands-Indië, door haar lijden en verzet, haar recht bevestigd om mede te beslissen over de vorm, die zal worden gegeven aan die verantwoordelijkheid van het gehele volk tegenover de wereld en van de verschillende bevolkingsgroepen tegenover elkander en tegenover zichzelf."

En verder:

„Ik ben overtuigd — de geschiedenis en de berichten uit de bezette gebieden bevestigen mij daarin — dat het Rijk na de oorlog zal kunnen worden opgebouwd op de hechte grondslag van volledige deelgenootschap, die de voltooiing zal betekenen van hetgeen zich in het verleden reeds heeft ontwikkeld."

En verder:

„De laatste jaren hebben getoond, dat in beide volken de wil en het vermogen tot harmonisch en vrijwillig samengaan aanwezig zijn. Een op die grondslag gevestigde Rijkseenheid stuurt aan op de verwezenlijking van het doel, waarvoor de Verenigde Naties strijden, zoals dit onder meer in het Atlantic Charter is belichaamd en waarmede wij aanstonds konden instemmen, omdat het de grondslagen bevat van onze eigen opvattingen van recht en vrijheid, waarvoor wij in de loop der geschiedenis goed en bloed geofferd hebben."

„Ik stel mij voor, zonder vooruit te lopen op de adviezen der rijksconferentie, dat zij zich richten zullen op een Rijksverband, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao tezamen deel zullen hebben, terwijl zij ieder op zichzelf de eigen, inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht, doch met de wil elkander bij te staan, zullen behartigen. Ik meen, dat zulk een zelfstandigheid en samenwerking aan het Rijk en zijn delen de kracht kunnen geven om hun verantwoordelijkheid naar binnen en naar buiten ten volle te dragen."

Deze uitspraken laten aan duidelijkheid niets te wensen over....

1e. „Aan de vooravond van een samengaan op voet van gelijkheid"; 2e. „Medebeslissing over de vorm"; 3e. Volledige deelgenootschap"; 4e. „Harmonisch en vrijwillig samengaan"; 5e. „Behartiging van eigen, inwendige en eigen aangelegenheden".

Geen koninklijke daden

Dat zijn koninklijke woorden, die, en daar gaat het om, ook door koninklijke daden gevolgd moeten worden.

Die daden nu zijn achterwege gebleven. Wij zullen hier nu niet verder op ingaan. Wij hebben echter gemeend bovenstaande inleiding te moeten schrijven, om onze lezers een inzicht te geven, dat wat de Indonesiërs eisen, niet uitgaat boven datgene wat wij eisen: n.l. hun democratisch recht om zelf te beschikken. Dit houdt ook in, dat zij in de toekomst het recht moeten hebben om over te gaan tot het stichten van vrije vakverenigingen.

Vrije vakverenigingen

Deze vrije vakverenigingen zullen er zeker toe bijdragen, dat aan de willekeur, die er voor de oorlog heerste op sociaal-economisch gebied, een einde wordt gemaakt.

Dit zal betekenen, dat de Indonesiërs het loon krijgen, waar ze recht op hebben, krachtens het werk wat zij verrichten. Dit zal betekenen, dat de vrije vakverenigingen op zullen komen voor dezelfde sociaal-economische rechten als die voor de Nederlandse werkers. Dit zal betekenen, dat de Indonesiërs werkelijk gehuisvest worden, dat zij werkelijk gekleed worden, zoals de Europeanen in Indonesië, dat een eind gemaakt wordt aan het onmenselijke bestaan van de contractkoelie, dat de Indonesiër gelijk de blanke, recht heeft scholen te bezoeken, recht heeft om deel te nemen aan verkiezingen. De vrije vakverenigingen zullen ook voor de Indonesiër het recht van medezeggingschap opeisen in de bedrijven. Kortom een goed georganiseerde Indonesische werkende klasse zal veelal het einde betekenen van een schromelijke uitbuiting van den Indonesiër, hetzij door den blanke, hetzij door den Indonesischen kapitalist.

Dat verstaan wij onder gelijkberechtiging.

Een frisse wind

De frisse wind van de democratie moet ook door de Indonesische Archipel waaien.

Niet voor niets is er op het Wereldvakverenigingscongres zo een grote waarde gehecht aan de deelname van de vertegenwoordigers der koloniale volkeren. Zij zijn beschouwd als volkomen gelijkwaardige partners.

In dit licht willen wij de zaak van Indonesië bezien.

Voor de Indonesische werkende klasse hebben wij dezelfde solidariteit als voor de Europese werkende klasse.

Hierbij doen wij niet aan politiek.... maar staan volkomen op het standpunt van een grote vakvereniging, die niet alleen nationale, maar ook internationale solidariteit in de practijk betracht.

J. VAN TIJN

VERANTWOORDING STEUNLIJSTEN VOOR STAKERS DER „DRAKA" VAN BEDRIJFSGROEP TRANSPORT

Lijst No.		Lijst No.	
1462	f 10.80	1497	f 23.65
1463	- 50.98	1509	- 5.50
1467	- 23.—	1510	- 28.75
1471	- 24.75	1530	- 2.—
1472	- 28.15	1531	- 27.50
1474	- 12.—	1532	- 26.—
1481	- 17.25	1533	- 40.25
1482	- 28.15	1534	- 22.25
1483	- 9.35	1535	- 17.30
1484	- 4.60	1536	- 32.50
1486	- 33.50	1539	- 11.50
1487	- 13.50	1541	- 15.75
1488	- 8.—	1542	- 52.50
1489	- 18.60	1543	- 3.50
1490	- 26.40	1544	- 14.—
1491	- 11.30	1545	- 38.30
1492	- 22.10	1546	- 3.70
1493	- 20.40½	1549	- 24.83
1494	- 22.40	1550	- 34.40
1495	- 1.50	1553	- 12.50
1496	- 17.70		
Totaal			f 841.11½

KO REIJINGA

STEENHOUWERS ATTENTIE!

Er zal op 6 November a.s. in gebouw Kerkstraat 248 te Amsterdam een openbare vergadering plaats vinden voor allen, die in het Steenhouwers-bedrijf werkzaam zijn.

Persoonlijke convocatie volgt. Zegt het voort!

Steungelden voor de stakers worden door de afd. Bouwvak volgende week verantwoord.

Stakingsgolf over de gehele wereld

AUSTRALIE
Minister Schermerhorn ontving verleden week antwoord van de Australische vakbeweging aangaande zijn critiek over de hulp der Australische havenarbeiders aan Indonesië.
P. J. Clarey wees in dit antwoord namens de Australische vakbeweging er op, dat het conflict in aanvang ontstond over een industrieel verschil van mening over de lonen der Indonesische zeelieden en vertegenwoordigers der Nederlandse regering. In aansluiting hierop ondersteunden de Australische arbeiders de rechtvaardige eisen van vrijheid der koloniale volkeren en aan Indonesië het recht van een democratische regering binnen de rijksgrenzen van hun eigen natie.
In Australië worden nog steeds 14 Ned. schepen vastgehouden, omdat de arbeiders geen munitie naar Indonesië willen vervoeren.

BRITS-INDIE
In Singapore staken 7000 Chineese en Indonesische zeelieden als protest tegen munitietransporten naar Indonesië.

LONDEN
Vijftig Indonesische schepelingen weigerden de reis der „Sibajak" mede te maken, daar dit schip troepen en oorlogstuig vervoert om gebruikt te worden tegen hun landgenoten.
Havenstakingen in Londen duren voort. (40.000 man). Nog steeds wordt in Engeland niet prijsregelend opgetreden, waardoor stakingen voor loonsverhogingen het gevolg zijn.

AMERIKA
Havenstakingen in New York geëindigd. In de Bruinkoolmijnen en bij de spoorweg Massachusetss nog niet.
15% loonsverhoging werd toegestaan door de regering aan de arbeiders werkzaam bij General Motors (325.000 man).

NEDERLAND
IJmuider vissersstaking opgeheven. Nog steeds wordt onderhandeld over eisen der vissers betreffende betere voedselvoorziening en hygiënische verzorging tijdens de reis.
Om Amsterdam dreigen conflicten, omdat de D.U.W. een accoordloon wil invoeren voor duizenden arbeiders werkzaam rond Amsterdam. Dit stelsel werd door de z.g.n. erkende vakcentrales goedgekeurd zonder medeweten der betrokken arbeiders.
De arbeiders willen onder een vast uurloon blijven doorwerken. Weer lokt de overheid dus conflicten uit, door eigenmachtig optreden, zonder overleg met de werkers zelf.
In een wereld waar opbouw hard nodig is, lokt het reactionnaire grootkapitaal nog steeds stakingen uit, omdat zij de arbeiders de verliezen willen laten dragen, die geleden werden in de oorlog tegen het fascisme.
De rijken willen niets van hun overvloed afstaan, maar willen hen, die streden en stierven in de vrijheidsoorlog, de moeilijkheden alleen laten dragen. Stakingen zijn overal het gevolg. De schuld ligt bij het reactionnaire grootkapitaal internationaal. Zij zijn de saboteurs der zo broodnodige opbouw.

A. v. T.—J.

Koenen in Enschede

Ook wij hebben thans de secretaris van de voorlopige Landelijke Leiding in ons midden gehad. We hebben met grote belangstelling geluisterd naar het verloop van de havenarbeidersstaking te Rotterdam en van de stakingen elders in het land en we hebben genoten van de rake klappen, die Koenen aan onze tegenstanders uitdeelde. Met grote voldoening vernamen wij de onweerlegbare bewijzen van het grote vertrouwen, dat de arbeiders in onze E.V.C. overal in het land blijken te stellen.
De Districtsvoorzitter B. Hendriks besprak het conflict te Deventer en het onderhoud, dat hij heeft gehad met Z.E. Min.-President prof. ir. W. Schermerhorn e.a. In dit onderhoud heeft de Min.-President uitdrukkelijk verklaard, **dat hij de houding der werkgevers, die niet met de E.V.C. wilden onderhandelen, foutief achtte.**

Het was een uitstekende vergadering; er heerste een prachtig strijdlustige stemming en de zaal van Lippinkhof was tot de laatste plaats bezet. Wèl een groot verschil met de openbare vergadering van de Enschedese Bestuurders-Bond (E.B.B.), de plaatselijke vakcentrale van het N.V.V., enige tijd geleden in dezelfde zaal, toen de Enschedese arbeiders deze bestuurders met nog geen 100 bezoekers lieten zitten.

P. L.

Welke kant moeten we uit?

Sinds vijf maanden zijn we bevrijd. In deze vijf maanden hebben we met elkaar gewerkt aan de opbouw van de E.V.C. en met succes. Komt dat, omdat we bij alle bedrijven zulke geweldige kopstukken hebben, die een wondermiddel hebben uitgevonden? Neen vrienden, aan het hoofd onzer organisatie staan in doorsnee doodgewone arbeiders, die alleen het vertrouwen hebben van werkers in de bedrijven. Deze leiding heeft het weten te verstaan, de eenheidsgedachte, die bij alle arbeiders (ook de anders georganiseerden) aanwezig is, op te vangen en deze te organiseren in de E.V.C.
Om deze arbeiders te houden en nog duizenden in ons werk te betrekken, is het nodig om ons af te vragen:
Welke kant moeten we uit?
Hoe staat het in de bedrijven en wat willen de arbeiders? Dit nu kan men weten als men dagelijks onder de arbeiders verkeert en niet alleen zijn werkzaamheden bepaalt, om vanuit de kantoren, artikelen te lanceren.
De bedrijfsarbeiders hebben zich georganiseerd in de E.V.C., omdat de tactiek van de oude bonden hen niet heeft bevredigd. Daarom moeten wij in de practijk bewijzen het anders te willen. Voorheen kon men in een zeker bedrijf weken, zelfs maanden actie voeren, zonder dat anderen hiervan wisten. Zo nu en dan een bericht in de pers en dan was de zaak weer af.
Moeten we deze methode weer invoeren? *Neen.* We hebben nu de bedrijfsorganisatie, dus wanneer in een zeker bedrijf actie wordt gevoerd en het is niet mogelijk binnen enige tijd succes te bereiken, dan moeten we overwegen andere bedrijfsgroepen hierbij te betrekken. Hierover zullen we ons dan vooraf met de belanghebbende bedrijfsgroepen hebben te verstaan en met elkaar hieromtrent ons standpunt bepalen. Financiële steun is zeker nuttig en nodig, doch deze alleen kan ons niet de overwinning brengen. Een steunactie zal landelijk moeten worden georganiseerd en niet zoals nu gebeurt, dat elke bedrijfsgroep dit op eigen manier doet. We hebben nu verschillende stakingen, zoals in Noordwolde, Deventer en in Amsterdam bij de „Draka".
Vooral de laatste is een staking welke niet gaat om wat meer loon of betere arbeidsvoorwaarden, maar hier gaat het om principiële dingen, n.l.:
Zullen de werkgevers in samenwerking met de regering en M.G. er in slagen, de arbeiders van de „Draka" te dwingen met de N.S.B.-ers(sters) te werken? Zo ja, dan zal dit ook zeker in andere bedrijven het geval zijn.
We kunnen nooit dulden dat de verraders van ons land in de bedrijven en fabrieken worden opgenomen. Er is plaats genoeg op Nieuw Guinea.
Voor deze staking bij de „Draka" vooral zullen we gemeenschappelijke actie moeten voeren. Dit is zeker ook de gedachte van de arbeiders bij ons georganiseerd.
Deze actie moet georganiseerd worden, niet door één bedrijf, maar door allen gezamenlijk.
Gaarne zou ik hierover de mening willen horen van andere bestuurders en ook leden der E.V.C. in „Werkend Nederland".
U dankend voor de plaatsruimte

D. K.
Bedrijfsgroep Transport-A'dam.

Automobiel- en Garagebedrijven

Teneinde contact te verkrijgen met de afdelingen Automobiel- en Garagebedrijven in den lande, verzoekt het bestuur van de afdeling Amsterdam de H.H. Secretarissen van bovengenoemde Bedrijfsgroep hun adres aan ons door te geven, om zodoende schriftelijk verding te krijgen.
A'dam, 29-9-'45.
Namens het Bestuur der Bedrijfsgroep

Automobiel- en Garagebedrijven:
G. C. BUTZELAAR, Secretaris,
Aalsmeerweg 109 III, A'dam W.

AFDELINGSNIEUWS

Hotel-, Café- en Restaurantbedrijf

Twee ledenvergaderingen — f. 141.— voor de stakers bij de Draka

De Bedrijfsgroep H.C.R. der E.V.C. hield Woensdag 17 October 2 ledenvergaderingen. Op beide vergaderingen hield de voorzitter een inleiding, waarin hij er op wees, dat ondanks het feit, dat de vergaderingen goed bezocht waren, wij niet tevreden mochten zijn en ieder lid er zorg voor moest dragen, zijn medeleden ook op te wekken, voortaan de vergaderingen te bezoeken, tevens besprak hij de pogingen der regering de N.S.B.'ers in de bedrijven te werk te stellen en wees in verband hiermede op het conflict bij de Draka.
Hij toonde aan, dat de strijd der Drakaarbeiders onze strijd is, en dat de arbeiders de plicht hebben deze poging der reactie af te slaan.
De vergaderingen aanvaarden unaniem het door het bestuur voorgestelde program van actie, eveneens verklaarden de vergaderingen zich eenstemmig accoord met de door de delegatie ter districtsconferentie, en de afgevaardigden der bedrijfsgroep in de Plaatselijke Raad aangenomen houding.

Een voor de stakende Draka arbeiders gehouden collecte bracht ruim f 141.- op. Om 4 uur sloot de voorzitter de laatste van deze 2 zeer belangrijke ledenvergaderingen.

Men besloot het bestuur op te dragen er bij de plaatselijke leiding der E.V.C. op aan te dringen, het vervolg der geschorste districts-conferentie zo spoedig mogelijk te doen houden.

MEDEDELING
Zij, die nog lijsten in het bezit hebben van de Draka, zo gauw mogelijk komen afrekenen op de afd. Hotel-, Café-, Restaurant, Hemonylaan 27.

RECHTSPOSITIE VOOR DE WERKERS IN DE LEAVE CENTRE BEDRIJVEN

Rechtspositie? Laten we liever zeggen het volkomen ontbreken van elke rechtspositie. Om een beeld te geven van de wantoestanden, welke in de L.C. bedrijven heersen, daartoe ontbreekt ons de plaatsruimte, maar we kunnen rustig zeggen, dat elke gezonde arbeidsverhouding ontbreekt. Het bestuur heeft gemeend de werkers te moeten oproepen tot een vergadering. Oorspronkelijk zouden wij met medewerking van het Welfare Office, de beschikking krijgen over de zaal in het Indisch Museum op Donderdag 4 October, des avonds om 9 uur, 's middags om 3 uur echter kregen wij bericht, dat we de zaal niet konden krijgen, er moest een film gedraaid worden (?). Door deze tegenslag moesten wij de vergadering in de openlucht houden. Daar wij door de medewerking van een bewoner der Plantage-badlaan een luidspreker-installatie konden gebruiken, waren wij in staat ieder die in het L.C.-bedrijf werkte, in de gelegenheid te stellen zijn of haar grieven, naar voren te brengen. Er volgde een lawine van klachten. Op voorstel van het bestuur werd besloten een audientie aan te vragen bij den Minister van Oorlog, daar de L.C.-bedrijven ressorteren onder het Departement van Oorlog. Op ons telegram mochten wij het volgende laconieke antwoord ontvangen: „Telegram doorgezonden aan ambtgenoot Sociale Zaken". Zekerheidshalve zonden wij een gelijkluidend telegram aan den Minister van Sociale Zaken, met verzoek om spoed-audientie, tot op heden, wij schrijven 15 October, nog geen antwoord. Van overleg en spelregels gesproken.

E.

MEDEDELINGEN BEDRIJFSGROEP VOEDING- EN GENOTMIDDELEN

Afdeling Amsterdam

De bakkers kunnen Dindagsavonds tussen 7 en 9 uur in het bondsgebouw Hemonylaan 27, hun eventuele klachten bespreken bij de daarvoor zittende commissie ten kantore van den Secretaris afd. Voeding.

Vrijdag 2 November a.s. 's avonds 8 uur vergadering voor personeel van de firma's Patria, Verkade, Betke, Korf, Holl. Zwitserse, Blooker en Klene, in het gebouw Corn. Broerenhuis, Korte Leidsedwarsstr.

Landelijke Bedrijfsgroep Bouwvak

Oproep

Om te komen tot een Landelijke Bedrijfsgroep van Bouwvakarbeiders in Nederland, zal op Zaterdag 10 Nov. a.s., in gebouw „De Arend", 1e Breeuwerstraat (bij de Planciusstraat) te Amsterdam een conferentie plaats vinden van alle Plaatselijke Bedrijfsgroepen Bouwvak.
Alle Plaatselijke Bedrijfsgroepen, die bij ons bestuur bekend zijn, ontvangen hiervoor nog nadere gegevens.
Indien er in Nederland nog Plaatselijke Bedrijfsgroepen Bouwvak zijn, die zich nog niet bij het onderstaande bestuur gemeld hebben, dan verzoeken wij deze, dit alsnog per omgaande te doen.
Ook de groepen, die nog geen gegevens verstrekt hebben over de toestand in hun plaats, kunnen dit verzuim nog goedmaken en deze gegevens zo spoedig mogelijk aan ons doorgeven.

Bedrijfsgroep Bouwvak,
Hemonylaan 27, A'dam

AMSTERDAMMERS!
Voor de Landelijke Conferentie van Bouwvakarbeiders, welke op 10 November a.s. wordt gehouden, moeten wij nog enkele kameraden van buiten onderdak verlenen.
Indien u dus in de gelegenheid bent één of meerdere kameraden voor die nacht onderdak te kunnen verlenen, meldt u dit dan s.v.p. zo spoedig mogelijk even aan het bestuur.
Ingaande 3 November a.s. wordt het Sectielokaal voor Zuid verplaatst van Westeinde 3 naar Gerard Doustraat 137. Men neme hiervan goede nota!

Oprichting Bouwvak Badhoevedorp

Op Woensdag 17 October j.l. is een afdeling E.V.C. Bouwvak opgericht.
Het bestuur ziet er als volgt uit:
Voorzitter: J. van Deugt, Nieuwe Meerdijk 155; secretaris: G. de Haan, Nieuwe Meerdijk 327; penningmeester: T. Vork, Sloterweg 254.
De leden kunnen elke Zaterdagmiddag hun contributie afdragen van 4 tot 5 uur in Café M. Mes, Sloterweg. Het aantal leden bedraagt 35.

BOUWVAK TE LEIMUIDEN
Ook in Leimuiden hebben de bouwvakarbeiders begrepen, dat er Eenheid onder de bouwvakarbeiders moet komen en besloten met 18 man een bedrijfsgroep te stichten, met als voorzitter: J. Zwier; secretaris: A. Bouwland, Dorpstraat 138; penningmeester: P. Hoek, Dorpstraat 119.

Openbare vergadering te Beverwijk

Op 13 October j.l. werd in de bovenzaal van het veilinggebouw Kennemerland een grote openbare vergadering gehouden. De zaal was uitstekend bezet. De secr. van de voorlopige landelijke leiding A. C. Koenen, was de spreker van deze avond en ging o.m. uitvoerig in op de staking bij de Draka.
Er was enige discussie, die afdoende werd beantwoord.
Er werd aan het eind van de vergadering f 102.21 bijeengebracht voor de stakers bij de Draka, te Hilversum, enz.

GRAFISCHE INDUSTRIE
De secretarissen van de bedrijfscommissies geven zo snel mogelijk namen en adressen der commissie-leden door aan het secretariaat: Da Costakade 204 I.

E.V.C. — AFDELING GLANERBRUG
Ledenvergadering op **Vrijdag 2 November a.s.**, 's avonds 7.30 uur, in de zaal Muller, Veldstr. Aller opkomst gewenst.

MEDEDELING VAN DE PLAATSELIJKE RAAD DER E.V.C. TE ENSCHEDE
De Plaatselijke Raad te Enschede deelt hierdoor aan belanghebbenden mede, dat zijn Juridisch Adviseur, mr. H. P. C. de Balbian, ook belast is met districts-redactie-werkzaamheden voor ons weekblad „Werkend Nederland" en voor eventueel andere door ons uit te geven organen.

HET BESTUUR